

πρόσωπά τους θα πεταχτούν - με το κεφάλι μπρος - μέσα στη Φωτιά (και να ειπωθεί) "Μήπως θα ανταμειφθείτε διαφορετικά από ό,τι κάνατε;"

91. Όσο για μένα έχω διαταχθεί να λατρεύω (να υπηρετώ) τον Κύριο αυτής της Πόλης, Αυτόν που την έχει καθαγιάσει (σαν ειρηνική χωρίς πολέμους) και που σ' Αυτόν (ανήκει) κάθε πράγμα. Και έχει διαταχθεί να είμαι ένας απ αυτούς που έχουν υποταχθεί στο Ισλάμ (στη θέληση του ΑΛΛΑΧ),

92. και να απαγγέλλω (διαβάζω), το Κοράνιο. Όποιος λοιπόν καθοδηγήθηκε (στον ίδιο δρόμο) το έκανε για το καλό του εαυτού του, κι όποιος απομακρυνθεί (στο δρόμο) της πλάνης, (τότε) να πεις: (Ω! Μουχάμμεντ!): "Εγώ είμαι μόνο ένας απ' αυτούς που προειδοποιούν.

93. Και να πεις: "Επαινος πρέπει στον ΑΛΛΑΧ που (σύντομα) θα σας δείξει τα Σημεία Του για να τα γνωρίσετε. Κι ο Κύριός σου δεν αγνοεί ό,τι κι αν κάνετε.

(28) Σούρα ελ-Κάασα (Τα Διηγήματα)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Τ. Σ. Μ. = (Τα, Σινν, Μιμμ).*

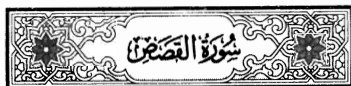
2. Αυτά είναι Εδάφια (στίχοι) του Βιβλίου (του Κορανίου) που εξηγεί καθαρά (τα πράγματα).

هَلْ تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّتِي حَرَّمَهَا لِلَّهِ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٧﴾

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿١٨﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ﴿١﴾

تَبَّكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

3. Σου διαβάζουμε κάτι από την ιστορία του Μωυσή και του Φαραώ, - όπως συνέβηκε αληθινά - (για να τα πεις στους ανθρώπους που πιστεύουν).

4. Πραγματικά ο Φαραώ ύψωσε αλαζονικά στη γη τον εαυτό του, κι έκανε τους κατοίκους της να χωριστούν σε τάξεις, αδικώντας μια μερίδα απ' αυτούς. Σκότωνε τα αρσενικά παιδιά τους κι άφηνε ζωντανές τις γυναίκες τους. Ήταν - στ' αλήθεια - από τους τύραννους.

5. Και θέλαμε να ευεργετήσουμε αυτούς που είχαν ταπεινωθεί στη γη (καλύπτοντάς τους με τη χάρη Μας) και να τους κάνουμε να προπορεύονται (στην πίστη), και να τους δώσουμε την κληρονομιά,

6. και να στερεώσουμε τη θέση τους στη γη, και ν' αποδείξουμε στο Φαραώ, και στον Χαμάν και στους στρατιώτες τους, την αλήθεια για τις προφυλάξεις που έπαιρναν.

7. Κι έτοι είχαμε εμπνεύσει στην μητέρα του Μωυσή (το εξής): "Θήλαζε το (αγόρι σου), αλλά αν φοδηθείς γι' αυτό - (μην το σκοτώσουν) - ρίξε το στο ποτάμι, χωρίς να φοδηθείς (μην πνιγεί) κι ούτε να λυπηθείς. Γιατί Εμείς θα τον επαναφέρουμε σ' εσένα και θα τον κάνουμε έναν από τους αποστόλους (Μας)".

8. Έπειτα οι δοηθοί του Φαραώ μάζεψαν (από το ποτάμι), αυτόν, που (κατά συνέπεια) να γίνει γι' αυτούς ένας

تَتَّوْا عَلَيْكَ مِنْ نِسَائِهِمْ وَمَوَدَّةِ
بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٦﴾

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا
يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَهُمْ
وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٢٧﴾

وَرَبُّدَانٍ نَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً
وَجَعَلْنَاهُمُ الْوَارِثِينَ ﴿٢٨﴾

وَنَمَكَّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرَى فِرْعَوْنَ وَهَمَجَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمَا مَآكِنَ أَنْوَاجِدُرُونَ ﴿٢٩﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا خِفْتِ
عَلَيْهِ فَكَأَلِيهِ فِي الْبَيْتِ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي ۗ
إِنَّا رَأَوْهُ إِلَيْنَا ۖ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٠﴾

فَالنَّفَطَةُ ۗ ؤَالْفِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
وَحَرًّا ۗ إِنَّكَ فِرْعَوْنَ وَهَمَجَانَ وَجُنُودَهُمَا

εχθρός και (πρόξενος) συμφοράς. Βέβαια ο Φαραώ, ο Χαμάν και οι στρατιώτες τους ήταν άνθρωποι της αμαρτίας (της παρανομίας).

9. Και είπε η γυναίκα του Φαραώ: "(Να!) είναι μια χαρά του ματιού, για μένα και για σένα. Μην τον σκοτώσετε. Ίσως - κάποτε - να μας φανεί χρήσιμος, ή ας τον υιοθετήσουμε". Κι όμως δεν μπορούσαν να καταλάβουν τι θα γίνει!

10. Και δημιουργήθηκε κάποιο κενό (χάσμα) στην καρδιά της μητέρας του Μωυσή (από άγχος). Ακόμα λίγο και θα αποκάλυπτε (την περίπτωση) του, αν δεν δέναμε (σφικτά) την καρδιά της για να παραμείνει με (την τάξη) των πιστών.

11. Και είπε στην αδελφή (του Μωυσή): "Ακολούθησέ τον". Κι εκείνη τον επιτηρούσε (από μακριά ακολουθώντας) σαν μια ξένη, ενώ αυτοί δεν καταλάβαιναν (ότι είναι η αδελφή του).

12. Κι απαγορέψαμε σ' αυτόν - από πριν - το θύζαγμα και είπε η αδελφή του: "Μήπως θέλετε να σας συστήσω, την οικογένεια ενός σπιτιού που να αναλάβει την ανατροφή του - για σας - και που να είναι ανυστερή προσκολλημένη σ' αυτόν;"...

13. Έτσι τον επαναφέραμε στη μητέρα του, για να παρηγορηθούν (να χαρούν) τα μάτια της και να μη στεναχωριέται, και για να μάθει ότι η υπόσχεση του ΑΛΛΑΧ είναι αληθινή. Κι όμως οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν (το) ξέρουν.

كَأَنوَ خَطِيئِينَ ﴿٨﴾

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي وَكَأَن لَأَتَقَّبَلَهُ عَسَىٰ أَن يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا إِن كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَتِ لِأُخْتِهِ قُصِّبَهُ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِن قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ﴿١٣﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقْرُبَهَا وَلَا نَخْرَبُ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

14. Κι όμως όταν έφτασε τη δύναμή του, (όταν ενηλικιώθηκε) και ισορρόπησε (στη ζωή), του δώσαμε (για δώρο) σοφία και (φρόνηση) γνώση. Κι έτσι αμείδουμε τους ενάρετους.

15. Και μπήκε στην Πόλη, σε στιγμή που οι κάτοικοί της δεν πρόσεχαν, και βρήκε σ' αυτήν δύο άνδρες να χτυπιούνται, ο ένας από τη θρησκεία του κι ο άλλος από τους εχθρούς του. Εκείνος της θρησκείας του τον κάλεσε για βοήθεια ενάντια σ' εκείνον που ήταν από τους εχθρούς του, κι ο Μωυσής τον κτύπησε με τη γροθιά του και τον αποτέλειωσε. "(Κι έλεπα) είπε: "Αυτό είναι το έργο του Σατανά, γιατί είναι ένας εχθρός, αποπλανητής φανερός!"

16. Είπε (προσευχόμενος): "Κύριέ μου! Αδίκησα - πραγματικά - τον εαυτόν μου Συγχώρεσέ με"! Κι ο (ΑΛΛΑΧ) τον συγχώρεσε, γιατί Εκείνος - πράγματι - είναι ο Πολυεπιεικής, (είναι) ο Πολυεύσπλαχνος.

17. Είπε (ακόμα): "Κύριέ μου! Μ' αυτό που μ' έχει ευεργετήσει η Χάρη Σου, ποτέ δεν θα γίνω βοηθός στους ένοχους (τους αμαρτωλούς)!"

18. Και ξημερώθηκε στην Πόλη προσέχοντας γύρω του φοβισμένος (τη τιμωρία) όταν (δλέπει) εκείνον που είχε βοηθήσει - την περασμένη Ημέρα -, να τον καλεί (πάλι) για βοήθεια. (Τότε) ο Μωυσής του είπε: "Είσαι πραγματικά - όπως φαίνεται - ένας φανερός

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ؕ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ هَٰذَا
مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَاسْتَعَاذَ الَّذِي مِّنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّذِي
مِنْ عَدُوِّهِ ۖ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَٰذَا
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ ۖ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ۖ فَاغْفِرْ لِي ۖ فَغَفَرْنَا لَهُ
ۗ إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ
ظَاهِرًا لِّلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ ۖ فَإِذَا الَّذِي
أَسْتَصْرَعَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ ۖ قَالَ
لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾

αποπλανητής".

19. Κι όταν θέλησε να σπρώξει εκείνον που ήταν εχθρός και στους δύο, του είπε (ο καινούργιος εχθρός): "Ω! Μωυσή! Μήπως θέλεις να με σκοτώσεις, όπως έχεις σκοτώσει χθες έναν άλλο; Ο σκοπός σου δεν είναι άλλος, παρά να γίνεις ένας τύραννος στη γη, κι όχι να είσαι ένας από τους μεταρρυθμιστές".

20. Και τότε ήρθε τρέχοντας ένας άνδρας απ' την άκρη της Πόλης, και είπε: "Ω! Μωυσή! Οι Αρχηγοί, συνωμοτούν όλοι μαζί εναντίον σου (κι αποφάσισαν) να σε σκοτώσουν. Γι' αυτό φύγε (έξω απ' την Πόλη), εγώ είμαι για σένα από τους ειλικρινείς συμβούλους (σου)".

21. Κι έφυγε μακριά απ' αυτή, προσέχοντας γύρω του, φοβισμένος. Είπε: "Κυριέ μου! Σώσε με από τον άδικο λαό".

22. Κι όταν έστρεψε το πρόσωπό του προς την κατεύθυνση (της γης) Μέντγιεν, είπε: "Ίσως ο Κύριός μου να με οδηγήσει στον ομαλό Δρόμο (της Αλήθειας)".

23. Κι όταν έφτασε (στον τόπο) που έπαιρναν νερό (οι κάτοικοι) της Μέντγιεν βρήκε σ' αυτό μια ομάδα ανθρώπων που πότιζαν (το ποίμνιό τους), και βρήκε - εκτός απ' αυτούς και οι δύο γυναίκες που, απομάκρυναν (το ποίμνιό τους). Είπε: "Τι συμβαίνει μ' εσάς;" Κι αυτές είπαν: "Δεν μπορούμε να ποτίσουμε (το ποίμνιό μας) μέχρις ότου απομακρύνουν οι βοσκοί (το δικό τους), κι ο πατέρας μας είναι πολύ γέρος".

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
يَمْوَسَّىٰ أَتُرِيدُ أَنْ نَقْتُلَكَ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا يَا لَأَمِينٍ
إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ
أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَّىٰ
إِنَّكَ الْمَلَأَ يَا تَمِيمُ وَنَبِيكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ
إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي
أَنْ يَهْدِيَني سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
أُمَّرَاتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي
حَتَّىٰ يُصَدَرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

24. Και πότισε γι' αυτές (το ποιμνίο τους). Έλεπτα γύρισε πίσω στη σκιά, και είπε: "Κυριέ μου! Πραγματικά έχω ανάγκη από το αγαθό που μου έχεις στείλει!"...

25. Σε (λίγο) ήρθε (πίσω) σ' αυτόν μια απ' αυτές (τις κοπέλες) περπατώντας ντροπαλά. Είπε: "Ο πατέρας μου σε προσκαλεί για να σε ανταμείψει που πότισες (το ποιμνίο μας) για μας. "Κι έτσι μόλις ήρθε σ' αυτόν και του διηγήθηκε την ιστορία, είπε: "Μη φοβάσαι, (καλά) ξέφυγες από το άδικο λαό."

26. Και ένα από τα δύο (κορίτσια) είπε: "Ω! Πατέρα μου! Πάρε τον με μεροκάματο. Είναι ο καλύτερος που θα μπορούσες να απασχολήσεις, δυνατός και τίμιος (άνδρας)".

27. Είπε: "Θέλω - σ' αλήθεια - να σου δώσω για νύφη μια από τις κόρες μου αυτές υπό τον όρο να δουλέψεις με μεροκάματο κοντά μου για οκτώ χρόνια. Αν όμως συμπληρώσεις τα δέκα (χρόνια), τότε αυτό θα είναι (χάρη) από σένα. Αλλά δεν θέλω να σε βάλω σε δύσκολη (θέση). Θα με βρεις - αν ο ΑΛΛΑΧ το θέλει - από τους δίκαιους κι ενάρετους (ανθρώπους)".

28. Είπε (ο Μωυσής): "Ας είναι αυτό (η συμφωνία) μεταξύ μου και μεταξύ σου. Οποιοδήποτε, από τα δύο χρονικά τέρματα κι αν συμπληρώσω, είτε να μην υπάρξει πάνω μου καμιά εχθρική κακοβουλία. Κι ας είναι ο ΑΛΛΑΧ (μάρτυρας) σε όσα λέμε".

فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ

رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ

إِنَّكَ أُمِّي بِدَعْوِكَ لِيَجْزِيكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ

لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ، وَوَقَّضَ عَلَيْهِ الفَصْصَ قَالَ

لَا تَخَفْ جَعَلْتُكَ مِنَ القَوَمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ

مِنَ اسْتَجْرَتِ القَوَمِ الأَمِينُ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّكَ إِحْدَى ابْنَتِي هُنْتَيْنِ

عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجْجٌ فَإِنْ أَنْتَمَتِ

عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلَأَ

عَلَيْكَ سِتْرًا إِنْ شَاءَ اللهُ

مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الأَجَلَيْنِ

فَضَبْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللهُ عَلَيَّ مَانِقُولٌ

وَكَذَلِكَ ﴿٢٨﴾

29. Κι όταν ο Μωσής συμπλήρωσε τον όρο (της συμφωνίας) και ταξίδευε με την οικογένειά του, (ξαφνικά) είχε δει μια φωτιά από τη μεριά του Όρους Τουρ (το Σινά). Είπε (τότε) στην οικογένειά του: "Σταθείτε εδώ. Έχω δει μια φωτιά. Ελπίζω να σας φέρω απ' αυτήν κάποια είδηση ή ένα αναμμένο δαυλό για να μπορείτε να ζεσταίνεστε".

30. Μόλις όμως την πλησίασε μια φωνή ακούστηκε απ' τη δεξιά πλαγιά της κοιλάδας, από το δένδρο (που βρισκόταν) στην ευλογημένη γη: "Ω! Μωυσή! Εγώ είμαι ο ΑΛΛΑΧ, ο Κύριος του Σύμπαντος Κόσμου..

31. Ρίξε λοιπόν το ραβδί σου! "Κι όταν το είδε να κουνιέται - σαν να ήταν ένα φίδι έφυγε να αποσυρθεί, (χωρίς να γυρίσει το κεφάλι πίσω) τα δήματά του δεν υπεχώρησαν. "Ω! Μωυσή!" (ακούστηκε πάλι η φωνή) - "Πλησίασε και μην φοβάσαι, γιατί είσαι απ' αυτούς που βρίσκονται σε ασφάλεια.

32. "Βάλε το χέρι σου στην τσέπη σου (στο στήθος σου), και θα βγει άσπρο χωρίς καμιά δλάβη και σύρε τα χέρια σου κλειστά προς το στήθος για να φύγει ο φόβος (σαν το πουλί που δεν φοβάται). Αυτά θα είναι οι δύο συστατικές αποδείξεις από τον Κύριό σου, στον Φαραώ και τους αρχηγούς του. Γιατί είναι ένας λαός - πραγματικά - παράνομος (κι αμαρτωλός)".

33. Είπε: "Κυριέ μου! Έχω σκοτώσει

﴿ فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِن جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ كَذُوبٍ مِّمَّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿٢٩﴾

﴿ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِن شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَن يَمْشِيَ إِيَّاتِي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٠﴾

﴿ وَأَن أَلْقَى عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ زُرْقًا تَبَّ وَكَانَ مِنَ الْمُدْبِرِينَ وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْشِي أَقْبَلَ وَلَا يَتَخَفُ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿٣١﴾

﴿ أَسْأَلُكَ بِدَعْوَىٰ جِبِّكَ تَخْرُجُ بِيضًا مِنْ غَيْرِ سُوِّ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِيكَ بُرْهَنًا مِّن رَّبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ﴿٣٢﴾

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَنقِضْ

ένα άτομο απ' αυτούς, και φοβάμαι μήπως με σκοτώσουν.

أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٢٣﴾

34. "Κι ο αδελφός μου Ααζών είναι πιο εύλωτος στην ομιλία από εμένα. Γι' αυτό, στείλε τον μαζί μου σαν βοηθό για να επικυρώσει (τα λόγια) μου, (και να με υποστηρίξει). Πολύ φοβάμαι ότι θα με κατηγορήσουν για ψεύτη".

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلتَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿٢٤﴾

35. Είπε: "Θα δυναμώσουμε, το βραχιονά σου μέσω του αδελφού σου και θα περιβάλλουμε και τους δύο με εξουσία, για να μη μπορούν να φτάσουν κοντά σας (να σας αγγίξουν). Με τα θαύματά Μας θα νικήσετε εσείς οι δύο, κι όποιοι μαζί σας ακολουθεί".

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَيِّتِنَا أٰتَيْنَاوٰمِنْ أٰتِبَعِكُمَا أَتَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

36. Κι όταν ο Μωυσής ήλθε σ' αυτούς με τα ολοφάνερα Θαύματά Μας, είπαν: "Τούτο δεν είναι τίποτε παρά μια μαγεία που μόλις έχει επινοηθεί (κακόπιστα). Και ποτέ δεν ακούσαμε σαν κι αυτό το μήνυμα (να αναφέρεται) απ' τους πατέρες μας τους πρώτους (οι παλαιότεροι)".

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوٓاْ مَا هٰذَا اِلَّا اٰسِحْرٌ مُّفْتَرٰى وَمَا سَعٰنَا بِهٰذَا فِيْءَاٰبَآئِنَاۗلْاٰوَّلِيْنَ ﴿٢٦﴾

37. Και είπε (τότε) ο Μωυσής: "Ο Κύριός μου γνωρίζει καλύτερα ποιος ήλθε από κοντά Του με την οδηγία, και σε ποιον θα ανήκει το καλό σπίτι (της Μέλλουσας Ζωής). Το βέβαιο είναι ότι οι άδικοι δεν θα ευδοκιμήσουν".

وَقَالَ مُوسٰى رَبِّيْٓ اَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدٰى مِنْ عِنْدِہٖ. وَمَنْ تَكُوْنُ لہٗ عٰقِبَةُ الدَّارِ اِنَّہٗ لَا يُفْلِحُ الظَّٰلِمُوْنَ ﴿٢٧﴾

38. Και είπε ο Φαραώ: "Ω! Εσείς οι Αρχηγοί! Δεν γνωρίζω να έχετε άλλο θεό εκτός από εμένα. Γι' αυτό, άναφέ μου - ω! Χαμάν! ένα (καμίνι να ψήσω τούδλα) κάνε για μένα (κτίσε μου) ένα υψηλό Παλάτι για να μπροδέσω ν' ανέβω στον

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰٓأَيُّهَا الْمَلَآءِ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرِىْ فَاَوْقِدْ لِيْ يٰٓهٰمٰنُ عَلَى الطَّيْرِ فَاجْعَلْ لِّيْ صَرْحًا اَعْلٰى اَطَّلِعُ اِلٰهَ اِلٰهٍ مُّوسٰى وَآلِٓىٓٓہٗٓ لَآ اَظُنُّہٗٓ مِنْ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٢٨﴾

Θεό του Μωυσή - (αλλά) νομίζω ότι (ο Μωυσής) είναι από τους ψεύτες!".

39. Κι υπερηφανεύονταν ο Φαραώ και οι στρατιώτες του στη γη χωρίς αιτία (άδικα) και νόμισαν ότι ποτέ τους δεν θα επέστρεφαν σ' Εμάς!

40. Κι έτσι αρπάξαμε αυτόν και τους στρατιώτες του, και τους εκσφενδονίσαμε στη θάλασσα. Κοίταξε λοιπόν ποιο ήταν το τέλος εκείνων που αδικούσαν!

41. Και τους κάναμε αρχηγούς να προσκαλούν (τους όμοιους τους) στη Φωτιά. Κατά την Ημέρα δε της Κρίσης δεν θα έχουν καμιά βοήθεια.

42. Και κάναμε να τους ακολουθεί μια κατάρρα σ' αυτό τον κόσμο. Και κατά την ημέρα της κρίσης θα είναι ανάμεσα στους σιχαμένους (και περιφρονημένους).

43. Και δώσαμε (αποκαλύψαμε) στον Μωυσή τη Βίβλο μετά που είχαμε εξολοθρέψει τις παλαιότερες γενιές, (για να δώσουμε) στους ανθρώπους επίγνωση (της κατάστασής τους), οδηγία κι ευσπλαχνία, ίσως και θυμούνται.

44. Και δεν βρισκόσουν (- εσύ ω Μουχάμμεντ -) στη Δυτική πλευρά (του όρους Σινά) όταν αναθέσαμε στον Μωυσή το σκοπό της Αποστολής, ούτε ήσουν κι από τους μάρτυρες (αυτού του περιστατικού).

45. Κι όμως φτιάξαμε (άλλες) γενιές, και παρατάθηκε πάνω τους η ηλικία (της

وَأَسْتَكْبَرُوا وَكُفَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ، فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ
فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عِقَابُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّكْوِينِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصُرُونَ ﴿٤١﴾

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ ﴿٤٢﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ
مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى بَصَائِرَ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْفَجْرِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ

ύπαρξής τους), και δεν κατοίκησες με τη γενιά (της χώρας) των Μέντγιεν για να απαγγέλλεις τα Εδάφια Μας σ' αυτούς. Κι όμως Εμείς ήμασταν που είχαμε στείλει αποστόλους σ' αυτούς (εμπνευσμένους από Εμάς).

46. Και δεν βρισκόσουν στη μεριά του (Όρους) Τουρ όταν φωνάξαμε (τον Μωυσή). Κι όμως (σου έχει σταλεί η ιστορία αυτού του περιστατικού) για να προειδοποιήσεις ένα λαό που καμιά προειδοποίηση δεν του έχει έλθει - πριν από σένα - , ώστε να μπορεί να σκέπτεται.

47. (- Σε περίπτωση) που μια συμφορά τους κυριέυε σαν συνέπεια των έργων που τα ίδια τα χέρια τους είχαν διαπράξει - να έλεγαν: "Κυρίε μας! Αν μας έστειλες έναν απόστολο θα ακολουθούσαμε - (στη περίπτωση αυτή) τις Εντολές Σου, και θα ήμασταν από αυτούς που πιστεύουν!".

48. Αλλά (τώρα), όταν πια η Αλήθεια (το Κοράνιο) έχει φτάσει σ' αυτούς από κοντά Μας, είπαν: "Γιατί δεν του έχουν δοθεί (Θαύματα), όμοια μ' αυτά που δόθηκαν στον Μωυσή;" Μήπως δεν αρνήθηκαν κι εκείνα που είχαν δοθεί στον Μωυσή από πριν κι είπαν: "Είναι δύο λογιών μαγείες, η κάθε μια υποστηρίζει την άλλη!" Και είπαν (ακόμα): "Όσο για μας όλα τα απορρίπτουμε!" (και τη Βίβλο και το Κοράνιο).

49. Να πεις: "Φέрте - λοιπόν- ένα Βιβλίο από το ΑΛΛΑΧ, που θα οδηγήι καλύτερα απ' αυτά τα δύο, ώστε να μπορέσω να το ακολουθήσω! (Κάντε το)

وَمَا كُنْتَ تَأْوِيهِمْ أَهْلَ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥٦﴾

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحِمَهُ مِنْ رَبِّكَ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبِّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أَوْفَىٰ مِثْلَ مَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أَوْفَىٰ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ لَّوْنٌ ﴿٥٩﴾

قُلْ فَاتَّبِعُوا يَكْتَسِبِ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا إِنَّعَهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٠﴾

αν είστε ειλικρινείς!".

50. Αλλά, αν δεν ανταποκριθούν (σε σένα) μάθε ότι δεν ακολουθούν παρά μόνο στα πάθη τους (επιθυμίες τους). Και ποιος βρίσκεται περισσότερο στην πλάνη από εκείνον που ακολουθεί τα πάθη του, χωρίς καθοδήγηση από τον ΑΛΛΑΧ; Ο ΑΛΛΑΧ - βέβαια - δεν καθοδηγεί άδικο λαό.

51. Τώρα κάναμε να φτάσει σ' αυτούς ο Λόγος (το Κοράνιο), ίσως μπορέσουν να σκεφθούν.

52. Σ' εκείνους που δώσαμε τη Βίβλο, πριν απ' αυτό, (το Κοράνιο) αυτοί πιστεύουν σ' Αυτή (την Αποκάλυψη).

53. Κι όταν απαγγέλλεται πάνω (απ' τα κεφάλια) τους, λένε: "Έχουμε πιστέψει σ' αυτό, γιατί είναι η Αλήθεια από τον Κύριο μας. Και πριν απ' αυτό ήμασταν κιόλας Μουσουλμάνοι (υποταγμένοι στη Θέληση του ΑΛΛΑΧ).

54. Σ' αυτούς θα δοθεί η αμοιβή τους (διπλά) δύο φορές, για ό,τι καρτερούσαν με υπομονή, κι απόκρουαν το κακό με το καλό, και από ό,τι τους είχαμε δώσει, τα ξόδευαν (σε ελεημοσύνη).

55. Κι όταν ακούσουν τις μάταιες ομιλίες (των άδικων), απομακρύνονται απ' αυτές και λένε: "Σ' εμάς (η ευθύνη) των έργων μας, και σ' εσάς (η ευθύνη) των έργων σας. Η ειρήνη ας είναι πάνω σας. Δεν επιδιώκουμε (τη φιλία) εκείνων που βρίσκονται σε άγνοια".

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ
أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ
هُدًى مِنْ اللَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ وَلَقَدْ واصلنا لهم القول لعلهم يذكرون ﴿٥١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ
هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَبَدَرُوا
بِالْحَسَنَةِ الْسَّيِّئَةَ وَمَعَازٍ رَبَّنَاهُمْ يُفْقُونَ ﴿٥٤﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا
أَعْمَالُنَا وَأَعْمَالُكُمْ سَلِّمْ عَلَيْكُمْ
لَا تَتَّبِعِ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

56. Είν' αλήθεια πώς δεν είσαι ικανός να καθοδηγήσεις όποιον αγαπάς. Μόνον ο ΑΛΛΑΧ καθοδηγεί εκείνον που θέλει. Κι Εκείνος γνωρίζει καλύτερα αυτούς που καθοδηγούνται.

57. Και είπαν: "Αν ήταν ν' ακολουθήσουμε την καθοδήγηση μαζί σου, θα μας άρπαζαν απότομα από τη γη μας". Μήπως δεν έχουμε ορίσει γι' αυτούς έναν ασφαλή ιερό καταφύγιο, - όπου μαζεύονται σ' αυτό καρποί από όλα τα είδη, - μια φροντίδα από Εμάς για συντήρηση; Κι όμως οι πιο πολλοί απ' αυτούς δεν (το) γνωρίζουν.

58. Πολλά χωριά έχουμε καταστρέψει για την αχαριστία (και με ικανοποίηση στη ζωή τους που ήταν εύκολη κι όλα ήσαν άφθονα)! Εκείνες - λοιπόν - οι κατοικίες τους δεν κατοικήθηκαν μετά απ' αυτούς, εκτός από λίγες! Κι Εμείς ήμασταν οι κληρονόμοι!

59. Ποτέ ο Κύριός σου δεν έχει καταστρέψει ένα χωριό, αν πριν δεν έστειλε στη Μητρόπολή του έναν απόστολο για ν' απαγγείλει πάνω (στα κεφάλια των κατοίκων) της (να διαβάσει) τις Εντολές Μας. Κι ποτέ δεν καταστρέφουμε χωριά εκτός εάν οι κάτοικοί τους ήταν άδικοι.

60. Κι ό,τι σας έχει δοθεί από πράγματα (της ύλης), δεν είναι παρά (πρόσκαιρη απόλαυση) κι άνεση στη ζωή αυτού του κόσμου και η ακτινοβολία του. Αυτά όμως που βρίσκονται με τον

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا إِن تَبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطُفَ مِنْ أَرْضِنَا
أَوْ لَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا مَّا نَتَّبِعُكَ إِلَيْهِ
تَمَرْتُ كُلُّ شَيْءٍ وَرَزَقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرْتِ مَعِيشَتَهَا
فِيكَ سَكَنُكُمْ أَمْ تَسْكُنُونَ مِنْ بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ
رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي
الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبُّنَا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

ΑΛΛΑΧ είναι καλύτερα και διατηρούνται περισσότερο. Δεν θα λογιευθείτε λοιπόν;

61. Μήπως μοιάζουν (αυτοί οι δύο); Στον ένα που του υποσχεθήκαμε λαμπρές υποσχέσεις και προσπαθεί να πετύχει την (εκπλήρωσή) τους, και στον άλλο που του έχουμε δώσει τις απολαύσεις της ζωής του κόσμου τούτου, και που κατά την Ημέρα της Κρίσης θα είναι ανάμεσα σ' αυτούς που τους φέρνουν (για τιμωρία);

62. Και την Ημέρα που (ο ΑΛΛΑΧ) θα τους φωνάξει και θα πει: "Πού είναι οι συνέταιροί Μου; εκείνους που είχατε φανταστεί (ότι είναι τέτοιοι);"

63. (Τότε) θα πουν εκείνοι που (είχαν καταδικαστεί ως συνέταιροι) από τον κατηγορικό Λόγο: "Κύριέ μας! Αυτοί είναι εκείνοι που τους έχουμε σπρώξει στην πλάνη. Και τους παραπλανήσαμε όπως κι εμείς είχαμε παραπλανηθεί. Ελευθερώσαμε (απ'αυτούς) τον εαυτό μας με την Παρουσία Σου. Δεν ήταν εμάς που λάτρευαν".

64. Και θα λεχθεί: "Φωνάξτε τους συνεταίρους σας (για βοήθεια). "Κι αυτοί θα τους φωνάξουν, αλλά δεν θα τους απαντήσουν και θα βλέπουν (μπροστά τους) τα βασανιστήρια. (Πόσο θα επιθυμούσαν) να ακολουθούσαν την καθοδήγηση (που τους είχε τότε προσφερθεί)!

65. Και την Ημέρα που θα τους φωνάξει (ο ΑΛΛΑΧ) και θα τους πει: "Ποια ήταν η απάντησή σας (η

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدَّا حَسَنًا فَهُوَ لَئِيمٌ
كَمَنْ مَنَعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا آغْوَيْنَاهُمْ كَمَا آغْوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ
مَا كُنَّا لِنَاعْبُدَكَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

ανταπόκρισή σας) στους αποστόλους (Μου) -;

66. Τότε η (όλη) υπόθεση εκείνης της ημέρας θα τους φανεί σκοτεινή (σαν το φως στον τυφλό) και δεν θα μπορούν (ακόμα) και να διερωτά ο ένας τον άλλο.

فَعَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ
فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿٦٦﴾

67. Όποιος όμως (σ' αυτή τη ζωή) μετάνιωσε, και πίστεψε κι έκανε το καλό, ας ελπίζει να βρεθεί μ' αυτούς που πέτυχαν.

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ
أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

68. Ο δε Κύριός σου δημιουργεί ό,τι επιθυμεί και διαλέγει (όποιους θέλει). Αυτοί δεν έχουν καμιά εκλογή (στην υπόθεση). Δόξα στον ΑΛΛΑΧ, τον Ύψιστο, που πολύ υψηλά θρίσκεται από τους συνεταίρους που (Του) αποδίδουν!

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ
لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ
عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

69. Και γνωρίζει καλά ο Κύριός σου ό,τι θρίσκεται στα στήθη τους (κρυμμένο στην καρδιά), απ' εχεμύθεια κι ό,τι δηλώνουν φανερά.

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

70. Κι αυτός είναι ο ΑΛΛΑΧ. Δεν υπάρχει άλλος θεός παρά μόνο Αυτός. Σ' Αυτόν ανήκει η Δόξα κατά την αρχή και κατά το τέλος. Κι είναι δικιά Του η Εξουσία και σ' Αυτόν (όλα) θα επιστρέψουν.

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخَمْدُ فِي الْأُولَىٰ
وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

71. Να πεις: Μήπως είδατε; Αν ο ΑΛΛΑΧ έκανε ώστε να είναι πάνω σας συνέχεια (το σκοτάδι) της Νύχτας μέχρι την Ημέρα της Κρίσης, ποιος θεός - εκτός από τον ΑΛΛΑΧ-θα μπορούσε να σας δώσει το φως; Γιατί - λοιπόν - δεν ακούτε, (όσα λέγω);

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِن لَّدُنْ غَيْرِ اللَّهِ بَأْتِكُمْ بِضِيَاءٍ
أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Να πεις: Μήπως είδατε; Αν ο ΑΛΛΑΧ έκανε ώστε να είναι πάνω σας συνέχεια η Ημέρα, μέχρι την Ημέρα της Κρίσης, ποιος θεός - εκτός από τον ΑΛΛΑΧ- θα μπορούσε να σας δώσει Νύχτα που στη διάρκειά της να ξεκουράζεστε; Γιατί - λοιπόν - δεν βλέπετε, (τι συμβαίνει);

73. Είναι από Φιλανθρωπία Του που έχει κάνει για σας την Ημέρα και τη Νύχτα, ώστε να μπορείτε να ξεκουράζεστε σ' αυτήν, και να επιδιώκετε την Χάρη Του (την Ημέρα), κι έτσι να Τον ευγνωμονείτε.

74. Και την Ημέρα που θα σας φωνάξει και θα πει: "Πού είναι οι συνέταιροί Μου που είχατε αποδώσει σε Μένα (ότι είναι τέτοιοι);"

75. Και θα σύρουμε ένα μάρτυρα από κάθε λαό και θα πούμε: "Φέрте τις αποδείξεις σας". Και τότε θα μάθουν ότι η Αλήθεια ανήκει στον ΑΛΛΑΧ (μόνο) και τα (ψέματα) που έφτιαχναν με το μυαλό τους θα τους άφηναν στην πλάνη.

76. Ο Καρούν ήταν (χωρίς αμφιβολία) από τη γενιά του Μωυσή, αλλά συμπεριφερόταν άδικα κι αυθαδέστατα απέναντί τους ώστε τα κλειδιά των θησαυρών που του είχαμε χαρίσει, να αποτελούν - σχεδόν - ασήκωτο φορτίο σε ολόκληρο σώμα -από δυνατούς άνδρες. Και να, τι του είπε ο λαός του : "Μη χαιρέσαι! Γιατί ο ΑΛΛΑΧ δεν αγαπά αυτούς που χαιρονται (από τα πλούτη).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَكْرَمًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِن إِلَهٍ غَيْرَ اللَّهِ يَأْتِيكُم بَلَلٌ تَشْكُرُونَ فِيهِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِن رَّحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَعَلَّكُم تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

وَنَزَعْنَا مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ إِن قَرُونٌ كَانَتْ مِن قَوْمِ مُوسَى فَبَعَثْنَا عَلَيْهِمْ ذُرِّيَّةً مِّنَ الْكُوفِرِينَ مَا إِن مَفَاحَهُ لَنُنۡوِيءَ بِالنَّصِيبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

77. Να επιδιώξεις με (το πλούτο) που σου έδωσε, ο ΑΛΛΑΧ την εύνοιά Του στη Μέλλουσα Ζωή, και μη ξεχνάς το μεριδίό σου απ' τον κόσμο αυτό, (τον προορισμό σου), και κάνε το καλό, όπως ο ΑΛΛΑΧ σου έχει κάνει καλό, και μην επιδιώξεις (ευκαιρίες για) την καταστροφή στη γη, γιατί ο ΑΛΛΑΧ δεν αγαπά αυτούς που καταστρέφουν".

78. Είπε (ο Καρούν): "Αυτά (τα πλούτη) μου έχουν δοθεί επειδή έχω μια ορισμένη γνώση". Μήπως δεν ήξερε ότι ο ΑΛΛΑΧ είχε εξολοθρεύσει - πριν απ' αυτόν - (ολόκληρες) γενιές, που ήταν πολύ πιο ανώτερες απ' αυτόν σε δύναμη, κι είχαν πολύ περισσότερα (πλούτη) απ' αυτά που μάζεψε; Αλλά οι ένοχοι δεν ρωτιούνται (αμέσως, για να λογοδοτήσουν).

79. Κι έτσι βγήκε έξω μπροστά στο λαό του με (την έπαρση της κοσμικής του) ακτινοβολίας. Και είπαν εκείνοι που ο σκοπός τους είναι η Ζωή αυτού του Κόσμου: "Μακάρι να είχαμε σαν κι αυτά που έχουν δοθεί στον Καρούν! Γιατί - σι' αλήθεια - έχει σπουδαία τύχη!".

80. Και είπαν εκείνοι που τους είχε δοθεί η (σωστή) γνώση: "Αλίμονό σας! Η αμοιβή του ΑΛΛΑΧ είναι καλύτερη γι' αυτόν που έχει πιστέψει και έκανε το καλό. Κι αυτό δεν θα το επιτύχουν παρά μόνο όσοι σταθερά υπομένουν (στο καλό)".

81. Και κάναμε τη γη να καταπιεί (τον Καρούν) αυτόν και το σπίτι του,

وَابْتِغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ
وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِن
كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ
فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُقْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ۗ أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ
قَدَّاهُكَ مِنْ قَبْلِهِ ۗ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَأَكْفَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ
الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا لِلَّهِ أَشْقَىٰ ۗ مَا آتَيْنَاهُم
إِنَّهٗ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ تَوَابُ اللَّهِ
خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَلَا يُلْقَاهُمَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿٨٠﴾

فَغَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ
لَهُ مِنْ فَتَةٍ يَبْصُرُوهٗ مِنْ دُونِ اللَّهِ

και δεν είχε (και την πιο μικρή) συντροφιά για να τον βοηθήσει κατά του ΑΛΛΑΧ κι ούτε μπορούσε και να νικήσει (να επιζήσει).

82. Κι εκείνοι που επιθυμούσαν τη θέση του την προηγούμενη μέρα, άρχισαν την επόμενη να λένε: Πραγματικά ο ΑΛΛΑΧ είναι που αυξάνει ή περιορίζει τα αγαθά σ' όποιον θέλει από τους δούλους Του! Κι αν ο ΑΛΛΑΧ δεν μας χαριζόταν, θα έκανε τη γη να μας καταπιεί. Πράγματι, αυτοί που απορρίπτουν τη Χάρη (Του) ποτέ δεν προκόπτουν".

83. Εκείνη την Κατοικία της Μέλλουσας Ζωής κάνομε για όσους δεν θέλουν (δεν έχουν για σκοπό τους) την υπεροψία στη γη (να υψώσουν τον εαυτό τους πάνω από τους άλλους) κι ούτε (θέλουν) την καταστροφή (τη φθορά). Και το τέλος είναι (καλό) για τους ενάρετους.

84. Κι αν κανένας κάνει αγαθοεργίες, η αμοιβή γι' αυτόν θα είναι καλύτερη από την προσφορά του. Αλλ' αν κανένας κάνει το κακό - τότε - δεν θα ανταμειφθούν όσοι έκαναν κακές πράξεις, παρά μόνο (θα τιμωρηθούν ανάλογα) με όσα πρόσφεραν.

85. Εκείνος - δέβαια - που σου ανέθεσε την ευθύνη του Κορανίου, θα σε επαναφέρει σε χρόνο Επιστροφής. Να πεις: "Ο Κύριός μου γνωρίζει καλύτερα ποιος είναι εκείνος που έρχεται με καθοδήγηση, και ποιος είναι σε ολοφάνερη πλάνη".

وَمَا كَانُوا مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ
وَيَكَادُ اللَّهُ يَشْفُو لِمَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَأَنَّ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا
لَخَسَفَ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَلَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٢﴾

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا
فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ
إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ
وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

86. Και δεν προσδοκούσες ποτέ ότι το Βιβλίο (το Κοράνιο) θα σου στελνόταν, εκτός σαν ευσπλαχνία (μια Χάρη) από τον Κύριό σου. Γι' αυτό μην υποστηρίζεις - με κανένα τρόπο - τους άπιστους.

87. Και να μην επιτρέψεις να σου εναντιώνονται στίς Εντολές του ΑΛΛΑΧ, μετά που σου έχουν αποκαλυφθεί και να προσκαλείς (τον κόσμο) προς το (δρόμο) του Κυρίου σου και μη συναναστρέφου με όσους συνδέουν θεούς με τον ΑΛΛΑΧ.

88. Και μην επικαλείσαι - με τον ΑΛΛΑΧ - άλλο θεό. Δεν υπάρχει άλλος θεός παρά μόνον Αυτός. Κάθε τι (που υπάρχει) θα εξαφανιστεί εκτός από το Πρόσωπό Του. Σ' Αυτόν ανήκει η Εξουσία, και σ' Αυτόν (όλοι σας) θα επιστρέψετε.

(29) Σούρα ελ-Ανκεμπούτ (Η Αράχνη)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ,
του Παντελεήμονα, και Πολυεύσπλαχνου

1. Α. Λ. Μ. = ('Ελιφ, Λαμμ, Μιμμ)*

2. Μήπως νομίζουν οι άνθρωποι ότι θα μείνουν ήσυχοι όταν λένε: "Πιστεύουμε", κι ότι δεν θα δοκιμαστούν (γι' αυτό);

3. Έχουμε κιόλας δοκιμάσει εκείνους (που έζησαν) πριν απ' αυτούς. Κι ο ΑΛΛΑΧ - οπωσδήποτε - μαθαίνει εκείνους που έχουν αποκτήσει την αλήθεια, και γνωρίζει τους ψεύτες.

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ
هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٨﴾



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلِهِ ﴿٨٩﴾

أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَمُرُّوكَ أَنْ يَقُولُوا أَمْكَ وَهُمْ
لَا يُفْتَنُونَ ﴿٩٠﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِينَ ﴿٩١﴾